

Sygnatura akt I C 4189/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 30-stycznia-2018 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Katarzyna Michalak-Łabeńska

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Żukowska

po rozpoznaniu w dniu 30-01-2018 r. w Kaliszu na rozprawie

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W.

przeciwko D. S.

o zapłatę

Oddała powództwo.

SSR Katarzyna Michalak-Łabeńska

Sygn. akt I C 4189/17

UZASADNIENIE

W dniu 27.06.2017 r. powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wniósł do Sądu Rejonowego w Pleszewie pozew w postępowaniu upominawczym z żądaniem zasądzenia od pozwanej D. S. kwoty 2.175,93 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż zobowiązanie pozwanej powstało w wyniku braku spłaty należności wynikającej z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej pomiędzy pozwaną a (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W., na podstawie której pozwana otrzymała dostęp do usług świadczonych przez (...) Sp. z o. o. i zobowiązała się do uiszczania opłat. Wskazał, iż wobec nie dokonania zapłaty przez pozwaną, pomimo upływu wyznaczonego terminu, w dniu 31.05.2012 r. (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. zawarła z powodem umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez stronę pozwaną z wierzycielem pierwotnym. Jako dowód potwierdzenia istnienia obowiązku świadczenia ciężącego na pozwanej powód przedłożył wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr S/307/357/ (...). Jako dowód, iż wierzytelność dochodzona pozwem była przedmiotem umowy cesji wierzytelności powód przedłożył wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji. Podniósł, iż na kwotę należności głównej dochodzonej pozwem składa się suma nieuiszczonych opłat z tytułu:

1. (...)Faktura za usługi nr : (...) na kwotę 82,14 zł z terminem płatności 10.12.2008,
2. (...)Faktura za usługi nr : (...) na kwotę 96,97 zł z terminem płatności 10.01.2009,
3. IN7-Nota obciążeniowa nr : (...) na kwotę: 948,00 z terminem płatności 05.03.2009

- tj. w wysokości 1.127,11 zł oraz skapitalizowane odsetki w kwocie 1.048,82, na które składają się przejęte w drodze cesji wierzytelności odsetki wierzyciela pierwotnego, naliczane zgodnie z postanowieniami umowy, odsetki ustawowe naliczane od należności głównej za okres po dniu cesji wierzytelności do dnia 31.12.2015 r. oraz odsetki ustawowe za opóźnienie naliczone od należności głównej od dnia 01.01.2016 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu.

Postanowieniem z dnia 03.10.2017 r. Sąd Rejonowy w Pleszewie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kaliszu.

Pozwana D. S. prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy nie stawiała się na termin, nie usprawiedliwiła swojej nieobecności, nie złożyła odpowiedzi na pozew.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23.12.2010 r. powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. (cedent) i (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. (cesjonariusz) zawarli umowę ramową przelewu wierzytelności. Zgodnie z § 1 ust. 1 umowy przedmiotem umowy było ustalenie zasad, w oparciu o które nastąpi przeniesienie przez cedenta na rzecz cesjonariusza istniejących i wymagalnych wierzytelności pieniężnych względem byłych abonentów cedenta – dłużników, z którymi umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zostały rozwiązane lub wygasły, wynikających z niezapłaconych należności głównych (faktur i not obciążeniowych) oraz odsetek z tytułu świadczenia przez cedenta usług telekomunikacyjnych na podstawie zawartych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Porozumienie zawarte w dniu 31.05.2012 r. o dokonaniu cesji wierzytelności stanowi Załącznik nr 3 do ww. Umowy.

/ dowód: umowa ramowa cesji – k. 9 – 12, , Załącznik nr 3 do umowy – k. 13 /

W dniu 21.06.2017 r. powód sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr S/307/357/ (...), w którym stwierdził, że dnia 31.05.2012 r. nabył od (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. wierzytelność wobec dłużnika D. S. tytułem zobowiązania wynikającego z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr dłużnika 1. (...), a saldo zadłużenia na dzień 21.06.2017 r. wynosi łącznie 2.175,93 zł.

/ dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej – k. 8 /

Z wydruku zatytułowanego „Wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji”, z którego treści wynika, iż stanowi on automatycznie wygenerowany wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności pomiędzy (...) Sp. z o. o. a Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z dnia 31.05.2012 r. Pod ww. treścią znajduje się tabela z imieniem i nazwiskiem, numer PESEL i adres powódki, kwota kapitału – 1.127,11 zł oraz kwota odsetek – 464,79 zł. Dokument zawiera podpis radcy prawnego.

/ dowód: wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji – k. 14 /

Zarządzeniem z dnia 05.07.2017 r. Sąd Rejonowy w Pleszewie zobowiązał pełnomocnika powoda do przedłożenia w terminie 14 dni umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr 1. (...) oraz faktur i noty, potwierdzających istnienie dochodzonego roszczenia, pod rygorem skutków z art. 6 k.c. Zobowiązanie zostało skutecznie doręczone w dniu 28.08.2017 r. Pomimo upływu określonego terminu, zobowiązanie Sądu nie zostało przez powoda wykonane.

/ dowód: zarządzenie – k. 23, z.p.o. - k. 33 /

Stan faktyczny w sprawie został ustalony w oparciu o dokumenty przedłożone przez stronę powodową. Przytoczone przez powoda okoliczności stanowiące uzasadnienie pozwu budzą – w ocenie Sądu - uzasadnione wątpliwości w świetle przedstawionych przez niego dowodów.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu jako nieudowodnione.

Wyrok w przedmiotowej sprawie ma charakter zaoczny, albowiem pozwana, prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy, nie stawiała się na termin rozprawy i nie wypowiedziała się co do żądań pozwu.

W myśl przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wydając wyrok zaoczny sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Wydanie wyroku zaocznego nie zwalania więc sądu od badania roszczenia pod kątem jego zgodności z prawem. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 31 marca 1999 roku (sygn. akt I CKU 176/97, LEX nr 37430), podkreślił, że domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda przewidziane w art. 339 § 2 k.p.c. dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Obowiązkiem sądu rozpoznającego sprawę w warunkach zaoczności jest zawsze rozważenie, czy w świetle przepisów prawa materialnego twierdzenia strony powodowej uzasadniają uwzględnienie żądania.

W myśl przepisu art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością na nabywcę przechodzą wszelkie związane z nią prawa, a w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miała ocena wykazania przez stronę powodową faktu nabycia wierzytelności wobec pozwanej, wywodzonej z określonego stosunku prawnego, jej istnienia i wysokości. Zgodnie z art. 509 k.c., aby wierzytelność mogła być przedmiotem przelewu, musi być w dostateczny sposób oznaczona, zindywidualizowana – poprzez dokładne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność.

W warunkach niniejszej sprawy jako niewątpliwy uznać należy fakt zawarcia przez powoda i (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. w dniu 31.05.2012 r. umowy przelewu wierzytelności. Powodowi nie udało się jednak wykazać i udowodnić, że na podstawie tej umowy nabył dochodzoną pozwem wierzytelność.

Z umowy przelewu wierzytelności ani z wyciągu z załącznika do niej nie wynika, by jej przedmiotem była wierzytelność przysługująca (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. względem pozwanej, a wynikająca z zawartej przez nią umowy o identyfikatorze 1. (...).

Zgodnie z zawartą umową sprzedaży wierzytelności jej przedmiotem były wierzytelności względem byłych abonentów cedenta – dłużników umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Powód nie dołączył jednak, i to wbrew zobowiązaniu Sądu, żadnych dokumentów, z których wynikałoby, że cedentowi faktycznie przysługiwała wierzytelność w stosunku do pozwanej (umowy, faktur, noty obciążeniowej). Umowa sprzedaży wierzytelności stanowi dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c. Dokument taki jest dowodem tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Tak więc przedłożona umowa stanowi dowód wyłącznie tego, że pomiędzy firmą (...) a powodem została zawarta umowa przelewu bliżej nie określonych wierzytelności. Dokument ten nie może więc zastąpić dowodu na okoliczność, że powodowi przysługuje jakakolwiek wierzytelność w stosunku do pozwanej, a w szczególności wierzytelność skonkretyzowana w pozwie co do wysokości i terminów wymagalności. Udowodnienie tej okoliczności wymagałoby wykazania, że zbywcy przysługiwała konkretna wierzytelność w stosunku do pozwanej. Skuteczność umowy przelewu wierzytelności zależna jest bowiem od tego, czy cedentowi przysługiwała wierzytelność wobec dłużnika.

Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego stanowi jedynie dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód wyłącznie tego, iż osoba, która go podpisała złożyła zawarte w dokumencie oświadczenie. Obowiązujący przepis art. 194 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 roku o funduszach inwestycyjnych (tekst jedn. Dz.U. 2014 r., poz. 157 ze zm.) wprost pozbawia wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego mocy prawnej dokumentów urzędowych w postępowaniu cywilnym.

Co prawda dokument prywatny jest pełnoprawnym środkiem dowodowym mogącym stanowić podstawę ustaleń faktycznych, jednak na gruncie niniejszej sprawy powód dla wykazania dochodzonego roszczenia składając tylko wyciąg z własnych ksiąg rachunkowych nie złożył żadnych innych dowodów, jak np. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, które niezbicie wskazywałyby na istnienie zobowiązania pozwanego i przeniesienie na powoda wierzytelności w określonej wysokości.

Skuteczne wywodzenie uprawnień z faktu nabycia wierzytelności na podstawie umowy cesji wymaga udowodnienia bez wątpliwości, że doszło do przelewu konkretnej wierzytelności. Wierzytelność, co do której nabywca rości sobie pretensje wobec dłużnika, musi być nadto w sposób dostateczny oznaczona i udowodnione musi być przejście tejże wierzytelności na stronę powodową. Strona powodowa nie przedkładając umowy o identyfikatorze 1. (...) uniemożliwiła zweryfikowanie okoliczności, czy niniejsza umowa w ogóle została zawarta. Nie dołączając zaś dokumentów w postaci faktur i noty obciążeniowej uniemożliwiła weryfikację zasadności, wymagalności i wysokości dochodzonego roszczenia.

W myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę, powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie wykazał, aby przysługiwała mu względem pozwanej wierzytelność dochodzona pozwem, dlatego też, wobec braku dowodów na istnienie wierzytelności dochodzonej pozwem, powództwo zostało oddalone na podstawie art. 6 k.c.

SSR Katarzyna Michalak – Łabeńska